

Č. 6706.

Dávka z přepychových bytů: * Osobu, přijatou trvale do bytu držitele bytu (in concreto hospodyně), dlužno počítati za člena jeho domácnosti ve smyslu § 3 vzor. pravidel o dávce z přepychových bytů čís. 143/1922 i tehdy, když jest jí ke spaní přikázána místnost, kterou ve smyslu § 1 cit. pravidel nesluší pokládati za obytnou.

(Nález ze dne 8. září 1927 č. 18.480).

V ě c: Obec D. proti okresní správní komisi v T. stran obecní dávky z přepychových bytů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: V přihlášce k vyměření obecní dávky z přepychových bytů v D. udala zúčastněná strana, Františka L., že obývá se svou pomocnicí byt o 6 pokojích, 1 půdní komoře, 1 komoře a 1 spíži. Platbním příkazem ze 17. dubna 1925 předepsána jí z tohoto bytu pro 1925 dávka z 5 obytných místností per 2200 Kč. Obecní zastupitelstvo v cestě instanční předpis potvrdilo, poněvadž pomocnice rekurentky — jak zjištěno — neobývá žádný z uvedených 6 pokojů, nelze jí tedy pokládati za osobu přijatou trvale do bytu a rekurentka tudíž obývá 6 pokojů sama. Podanému odvolání, v němž zúčastněná strana namítala, že se svou pomocnicí tvoří domácnost, mající nárok na 3 obytné místnosti, takže lze dávku předepsati toliko ze 3 obytných místností částkou 800 Kč, osk v T. nař. rozhodnutím vyhověla, poněvadž § 1 dávk. pravidel rozeznává výslovně mezi bytem a obytnou místností, půdní komora, kde pomocnice spí, není sice obytnou místností dávce podrobenou a zůstala proto pro předpis dávky mimo počet, avšak podle § 1 lit. b) je součástí bytu. § 3, jednající o domácnosti, mluví však veskrze jen o bytu, pomocnice je tedy trvale přijata do bytu.

Stížnost vytýká, že pomocnici zúčastněné strany nebylo bráti jako osobu, kterou tato ve smyslu § 3 dávk. pravidel trvale do svého bytu přijala, a tedy jako člena domácnosti její, poněvadž ona pomocnice neobývala žádnou ze 6 obytných místností bytu, nýbrž půdní komoru. Má tedy stížnost za to, že za byt ve smyslu § 3 dávk. prav. lze pokládati jenom ty místnosti bytu, které jsou místnostmi obytnými podle § 1, a že tedy za člena domácnosti po rozumu § 3 možno považovati jenom ty osoby, které fakticky v některé z těchto obytných místností bydlí. Názor ten není správný.

Podle § 3 dávk. prav. tvoří domácnost držitel bytu a všechny osoby, které do bytu trvale přijal. Bytem dlužno rozuměti všeliký soubor místností, které podle svého určení mají jako jednotný samostatný celek sloužiti potřebám bydlení. K bytu v tomto smyslu nenáleží pouze místnosti obytné, nýbrž také místnosti ostatní, neobytné, do bytové jednotky zahrnuté. Každá osoba, kterou držitel bytu do svého bytu v tomto smyslu trvale přijal, je členem jeho domácnosti ve smyslu § 3, zcela bez rozdílu, zda jest jí k bydlení, zejm. ke spaní přikázána některá z obytných místností bytu čili nic. Tak nelze pochybovati, že také osoba trvale do bytové jednotky přijatá, které ke spaní jest přikázána předsíň nebo místnost menší 8 m² (§ 1, odst. 3, lit. a), e), nepřestává proto býti

členem domácnosti podle § 2 připočitatelným. Že by k domácnosti držitele bytu bylo možno počítati jenom ty osoby trvale do bytu přijaté, které efektivně bydlí, zejm. spí v některé z místností obytných, není nikde v pravidlech dávkových vysloveno. Jiná je arciž otázka, zda místnost neobytná tím, že v ní některý člen domácnosti bydlí, zejm. spí, své povahy místnosti neobytné nepozbývá (srv. ustanovení § 1 odst. 3 lit. a) o kuchyních).

V daném případě je nesporno, že do tohoto bytového celku zúčastněná strana svou pomocnici trvale přijala. Okolnost, že tato pomocnice neobývala, resp. nepřespávala v některé z místností bytu, které byly uznány za místnosti obytné, je dle toho, co doličeno, irelevantní. Je tu tedy domácnost o dvou osobách, která má dle § 2 nárok na nezdaněné 3 obytné místnosti. Nař. rozhodnutí je tedy s dávk. pravidly v souhlase, pročez bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 6707.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Pozemková reforma: O osvobození převodů nemovitostí, uskutečněných za účelem provádění pozemkové reformy, od dávky.

(Nález ze dne 8. září 1927 č. 18.548.)

Prejudikatura: Boh. 6672/27 adm.

Věc: Filip Joziáš-S.-C.-G. ve Vídni proti župnímu úřadu ve Zvolenu (za zúč. obec S. adv. Dr. Jos. Sixta z Prahy) o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li byla z převodu nemovitostí, zcizené trhovou smlouvou ze 7. července 1923 Zoltánu N., platebním rozkazem obecního představenstva obce S. ze 14. července 1925 předepsána obecní dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí částkou 6156 Kč.

Odvolání st-le namítající, že zmíněný převod jest částí parcelace panství k.-ského, schválené stpú-em, a požívá proto osvobození ve smyslu § 3 č. 3 pravidel o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí, bylo v cestě instanční posléze nař. rozhodnutím zamítnuto, ježto jde o převod nemovitostí, uskutečněný prostřednictvím soukromníků, ke kterému stpú pouze dodal svůj souhlas.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou.

Nss vyslovil již v nál. Boh. 6672/27 adm., že dlužno na převody nemovitostí, které se dějí smlouvami uzavřenými přímo mezi vlastníkem zabrané půdy a nabyvatelem, avšak za rozhodující ingerence stpú-u k cíli zkráceného provedení přidělu zabrané půdy, pozíráti jako na převody »uskutečněné na základě zákona záborového a zákonů jej provádějících a doplňujících« ve smyslu § 3, č. 3 dávk. pravidel vydaných vl. nař. č. 143/22, a že jsou tedy tyto převody od dávky z přírůstku hodnoty osvobozeny.

V daném případě se převod stal za souhlasu stpú-u, který svůj souhlas nedal bezvýhradně, nýbrž jen za určitých podmínek, totiž, že pro